

Dor

Val

De-aş fi eu cumpănă-n răscruce,
I-aş iscodi pe trecători,
De unde vin şi-unde s-or duce,
De au văzut dorul în zori;

De-aş fi troiţă în cărare,
Pe babe, pân' s-or închina...
Le-aş pune-aceeaşi întrebare:
Văzut-aţi dorul pe-undeva?

De-aş fi eu pod, pe râu, în vale,
I-aş strânge apele ce-i curg,
Să-mi spună albiile-i goale
Unde e dorul în amurg,

Iar pe-nnoptat, ca şi o fată,
Aş întreba Luna mereu,
Sub care boltă înstelată
Visează-acuma dorul meu?

De-aş fi clopotniţa bătrână,
Aş întreba întregul sat,
De sus, din deal, până la stână,
Cu dorul ce s-a întâmplat?

Căci...parcă s-a înstrăinat,
În uliţă, când rar apare,
E-atât de trist şi-nlăcrimat,
Pe-o filă numai de scrisoare.

Valeriu Cercel